

Sygn. akt I. C 626/18

WYROK

częściowo zaoczny

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska
Protokolant	sekretarz sądowy Marzena Miksza

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2019 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko **K. K. i J. Ł. (1)**

o zapłatę

oddala powództwo, przy czym wobec pozwanego J. Ł. (1) orzeka wyrokiem zaocznym.

SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska

Sygn. akt I C 626/18

UZASADNIENIE

Powód A. P. domagał się zasądzenia od pozwanych K. K. i J. Ł. (1) (początkowo błędnie wskazując nazwisko tego ostatniego z pozwanych: J. Ł. (2) – k. 74) solidarnie kwoty 250.000,- zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę. Swoje roszczenia wywodził z faktu, że w Komendzie Powiatowej Policji w E., funkcjonariuszami której są pozwani, podczas jego zatrzymania w dniu 29 marca 2017 r. do sprawy sygn. akt 1 Ds. 344.2017 zostały mu podłożone narkotyki, w konsekwencji czego powód został skazany na karę pozbawienia wolności. Podnosił, że bezpośrednio po jego zatrzymaniu został on szczegółowo przeszukany i zostały ujawnione narkotyki, które zabezpieczono i przekazano do ekspertyzy, po czym został ponownie przeszukany i pozwani pozbawili go m.in. saszetki, w której znaleziono narkotyki. Po przesłuchaniu powoda odprowadzono go do aresztu, który mieści się w Komendzie Powiatowej Policji w E., gdzie go ponownie przeszukano, jak i jego rzeczy, które pozwany zaniósł do depozytu policyjnego i z którymi powód od chwili zatrzymania nie miał już żadnego kontaktu. Następnie – jak podawał powód – decyzją Sądu Rejonowego w Elku został on tymczasowo aresztowany. Przed umieszczeniem powoda w Areszcie Śledczym w G. konwojenci odebrali z depozytu rzeczy powoda, które przekazali wraz z powodem Służbie Więziennej, która ponownie przeszukując powoda w areszcie przed osadzeniem ujawniła w jego rzeczach narkotyki. Powód twierdził, że pozwani celowo mu je podłożyli, żeby poniósł za to konsekwencje i tak się stało, gdyż został skazany dwoma wyrokami za jedno przestępstwo.

Pozwany K. K. w odpowiedzi na pozew wnosił o jego oddalenie. Zaprzeczał jakoby podrzucił powodowi narkotyki i wskazywał, że powód został zatrzymany do prowadzonej przez pozwanego sprawy do sprawy sygn. akt 1 Ds. 344.2017 jako osoba podejrzana o dokonanie kradzieży z włamaniem i z tej czynności sporządzono stosowny protokół. W trakcie zatrzymania przeszukano powoda na podstawie art. 219 § 2 k.p.k. i ujawniono przy nim „biały proszek”, z tej czynności także został sporządzony protokół, z którym powód się zapoznał i go podpisał, a czynność ta została zatwierdzona przez Prokuratora Rejonowego w Elku. Przy czynnościach tych byli obecni także inni funkcjonariusze podpisani na protokołach. Pozwany wywodził, że osadzenia powoda w Pomieszczeniu dla Osób Zatrzymanych w KPP w E. dokonywał nie on, lecz inni policjanci pełniący tego dnia służbę. Przedstawiono powodowi zarzuty z art. 279 § 1 k.k. i został on przesłuchany. Przesłuchiwali go również inni policjanci. Ujawnioną podczas zatrzymania substancję przesłano do badań do Laboratorium Kryminalistycznego w KWP w O. w celu ustalenia, czy substancje te są zabronione ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, stąd z postępowania prowadzonego przeciwko powodowi przez pozwanego wyłączono do odrębnego prowadzenia materiały tego dotyczące i tego wyłączonego postępowania pozwany nie prowadził i jedynie z pozwu wnioskuje, czym się skończyło. Był tam słuchany jedynie w charakterze świadka, stąd się dowiedział, że przy powodzie w Areszcie Śledczym w G. ujawniono kolejny materiał w postaci białego proszku. Pozwany podał też, że drugi z pozwanych nie przeszukiwał powoda, a jedynie konwojował go do Aresztu Śledczego w G., także nie sam, lecz z innym funkcjonariuszem.

Pozwany J. Ł. (1) nie stawiał się na rozprawę i nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 marca 2017 r. o godz. 15.10 w sprawie sygn. akt PR 1 Ds. 344.2017 Prokuratury Rejonowej w Elku powód A. P. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w E. w związku z zarzutem popełnienia kradzieży z włamaniem, tj. czynu z art. 279 § 1 k.k. Bezpośrednio po zatrzymaniu o godz. 15.20 powód został przeszukany przez dwóch funkcjonariuszy KPP w E., w tym m.in. przez pozwanego K. K.. Znalezione przy nim m.in. woreczek foliowy w zapięciem strunowym z zawartością białego proszku. Powód oświadczył wówczas, że nie zgłasza zastrzeżeń do sposobu przeszukania, a znaleziony woreczek zawiera amfetaminę, która należy do niego i była przeznaczona na własne potrzeby. Materiał ten poddano oględzinom i testom, wskutek czego ustalono jego wagę na 3,32 grama i uzyskano wynik w kierunku amfetaminy (protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów – k. 33-32, protokół oględzin – k. 54, protokół zatrzymania – k. 134 akt sygn. II K 378/17 Sądu Rejonowego w Elku). Postanowieniem z dnia 31 marca 2017 r. Prokurator Rejonowy w Elku zatwierdził m.in. czynności przeszukania osoby powoda (postanowienie – k. 107v. ww. akt sygn. II K 378/17).

Dnia 31 marca 2017 r. Prokurator Rejonowy w Elku wystąpił z wnioskiem o zastosowanie wobec powoda tymczasowego aresztowania i postanowieniem z dnia 31 marca 2017 r., sygn. akt II Kp 108/17, Sąd Rejonowy w Elku zastosował wobec powoda wnioskowany środek zapobiegawczy na okres od dnia 29 marca 2017 r. do dnia 27 maja 2017 r. Nakazano przyjąć i osadzić powoda w Areszcie Śledczym w G. (wniosek – k. 108, postanowienie – k. 111-112, nakaz przyjęcia – k. 113 ww. akt sygn. II K 378/17).

W związku z zastosowaniem tymczasowego aresztowania w dniu 01 kwietnia 2017 r. powód został przewieziony do Aresztu Śledczego w G. przez dwóch funkcjonariuszy KPP w E., w tym m.in. pozwanego J. Ł. (1). Do tego czasu od chwili zatrzymania powód przebywał w Pomieszczeniu Dla Osób Zatrzymanych ((...)) KPP w E.. W trakcie wyprowadzania go z ww. (...) powód posiadał depozyt w postaci reklamówki i torby podróżnej. Powód został sprawdzony w pomieszczeniu przejściowym pod kątem posiadania zabronionych przedmiotów, których wówczas nie ujawniono. Przy przyjęciu powoda do Aresztu Śledczego w G. o godz. 12.25 dnia 01 kwietnia 2017 r., w trakcie wykonywania przez funkcjonariusza Służby Więziennej w obecności powoda kontroli jego rzeczy i dostarczonego depozytu, ujawniono w reklamówce pokrowiec do aparatu fotograficznego i w jego części zamykanej na zamek znaleziono trzy woreczki foliowe z zawartością białego proszku. Powód na widok ujawnionych rzeczy oświadczył, że nie jest to jego własność i zostały one podrzucone przez funkcjonariuszy policji. Łączna waga tych zabezpieczonych

substancji wynosiła 3,415 grama (protokół zatrzymania rzeczy – k. 76-78, protokół użycia testera narkotykowego – k. 759, protokół przesłuchania świadka – k. 79-80 akt II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

W związku z ujawnieniem w dniu 01 kwietnia 2017 r. w Areszcie Śledczym w G. przy powodzie ww. substancji dnia 03 kwietnia 2017 r. wszczęte zostało dochodzenie sygn. akt PR 1 Ds. 267.2017 w sprawie posiadania przez powoda w dniu 01 kwietnia 2017 r. w G. substancji odurzających w postaci amfetaminy o wadze 3,415 grama, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Postanowieniem z dnia 07 kwietnia 2017 r. Prokurator Rejonowy w Giżycku zatwierdził zatrzymanie rzeczy w postaci trzech woreczków z zawartością białego proszku (postanowienie – k. 86, postanowienie – k. 88 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

W związku z zarzutami powoda, że ww. trzy woreczki z zawartością białego proszku zostały mu podrzucone w toku ww. postępowania sygn. akt PR 1 Ds. 267.2017 prowadzone były czynności zmierzające do ustalenia, czy powód podczas zatrzymania posiadał przy sobie reklamówkę, w której ujawniono pokrowiec do aparatu fotograficznego, w którym znaleziono trzy woreczki foliowe z zawartością białego proszku, czy też może została ona mu doniesiona do (...) z uwagi na zastosowanie tymczasowego aresztowania. Z zeznań przesłuchanych na tę okoliczność funkcjonariuszy policji wynikało, że powód podczas zatrzymania miał reklamówkę z butami sportowymi, nie ustalono, czy powodowi doniesiono po zatrzymaniu jakieś przedmioty (pismo – k. 96, protokoły przesłuchania świadków – k. 98-99, 100-101, 102-103, 104-105 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

Postanowieniem z dnia 19 maja 2017 r. Prokurator Rejonowy w Giżycku wyłączył ze sprawy sygn. akt PR 1 Ds. 267.2017 materiał dowodowy dotyczący niedopełnienia przez funkcjonariuszy policji KPP w E. obowiązku polegającego na nienależytym przeszukaniu rzeczy znajdujących się przy zatrzymanym A. P., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. (postanowienie – k. 106 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

W dniu 24 kwietnia 2017 r. natomiast Prokurator Rejonowy w Elku wyłączył z akt postępowania dotyczącego kradzieży z włamaniem sygn. PR 1 Ds. 344.2017 materiały w sprawie posiadania przez powoda substancji odurzających w postaci amfetaminy, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w celu odrębnego prowadzenia. Wyłączoną sprawę prowadzono za nr PR 1 Ds. 420.2017 i w dniu 21 czerwca 2017 przyłączono do niej ww. sprawę PR 1 Ds. 267.2017 Prokuratury Rejonowej w Giżycku (postanowienie – k. 146 akt sygn. II K 378/17 Sądu Rejonowego w Elku oraz postanowienie – k. 71 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

Ze sporządzonych w ww. sprawie opinii biegłego wynikało, że w zabezpieczonych materiałach zarówno w E. w dniu 29 marca 2017 r., jak i w G. w dniu 01 kwietnia 2017 r. stwierdza się obecność soli amfetaminy ujętej w wykazie środków odurzających z grupy II-P (opinie – k. 116-117, k. 122-124 sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

Prokurator Rejonowy w Elku w dniu 31 lipca 2017 r. skierował przeciwko powodowi akt oskarżenia zarzucając mu m.in. czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (akt oskarżenia – k. 157 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

Sąd Rejonowy w Elku dnia 25 stycznia 2018 r. w sprawie sygn. akt II K 648/17 w pkt II. wyroku oskarżonego A. P. uznał za winnego zarzucanego mu czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. że w dniu 29 marca 2017 r. w E. przy ul. (...) i w G. działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie torebki foliowe z zapięciem strunowym z zawartością białego proszku o łącznej wadze 5,051 grama netto, który w swym składzie zawierał substancję psychotropową w postaci soli amfetaminy ujętej w wykazie środków odurzających z grupy II-P i skazał go za ten czyn na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, a w pkt III ww. wyroku - w związku ze skazaniem tym samym wyrokiem za czyn kradzieży z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności – wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (wyrok – k. 205 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku). W uzasadnieniu swego orzeczenia, odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego, że podczas zatrzymania nie miał przy sobie narkotyków, a zostały mu podrzucone w czasie, gdy był zatrzymany w KPP w E., Sąd Rejonowy w Elku powołał się na zeznania świadków i wskazał, że nie wiadomo, kto i w jakim celu miałyby to zrobić, a fakt, że narkotyki zostały odnalezione w areszcie świadczy tylko o tym, że były one dobrze ukryte i przeszukanie

oskarżonego przy zatrzymaniu przeprowadzono w sposób nieprawidłowy (uzasadnienie wyroku – k. 261-262 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

Powód A. P. wniósł apelację od ww. wyroku Sądu Rejonowego w Elku, w której kwestionował jego skazanie zarówno za czyn z art. 279 § 1 k.k. jak i za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Co do drugiego z tych czynów powód przyznawał, że posiadał przy sobie narkotyki w etui od aparatu, które policja zabezpieczyła przy zatrzymaniu, po czym był on wielokrotnie szczegółowo przeszukiwany i nic tam nie stwierdzono, a po dwóch dniach został przetransportowany do Aresztu Śledczego w G., gdzie jego rzeczy posiadali konwojenci. Rzeczy te wydali Służbie Więziennej, która w wyniku ponownego przeszukania bez najmniejszego problemu znalazła woreczki z narkotykami, więc sąd jest w błędzie, że były one dobrze ukryte i nie zostały one znalezione przy powodzie, stąd wniosek o ich podrzuceniu nasuwa się sam (apelacja – k. 271-272 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 09 października 2018 r., sygn. akt II Ka 287/18, na skutek apelacji oskarżonego A. P. zaskarżony wyrok zmienił m.in. w zakresie pkt II przyjmując, że czynu tego oskarżony A. P. dopuścił się w okresie od 29 marca do 1 kwietnia 2017 r. i orzeczoną karę łączną obniżył do 1 (jednego) roku, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (wyrok - k. 299 akt sygn. II K 648/17 Sądu Rejonowego w Elku).

Aktualnie powód jest osadzony w Areszcie Śledczym w B., gdzie do 2026 roku ma odbywać orzeczone wobec niego różnymi wyrokami kary pozbawienia wolności (zeznania powoda – k. 116-118 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Orzekając w niniejszej sprawie sąd oparł się na powołanych wyżej dokumentach znajdujących się w aktach spraw sygn. II K 648/17 oraz sygn. II K 378/17 Sądu Rejonowego w Elku, uznając je za wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych materiału dowodowy. Żadna ze stron zresztą ich nie zakwestionowała. Sąd nie dał zaś wiary zeznaniom powoda, iż pozwani podrzucili mu opisane w pozwie substancje psychotropowe, gdyż zeznania te były nielogiczne, gołosłowne i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, a nadto niekonsekwentne w stosunku do uzasadnienia pozwu, jak i do twierdzeń, jakie powód prezentował m.in. w apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Elku z dnia 25 stycznia 2018 r. w sprawie sygn. akt II K 648/17.

Podstawą prawną roszczenia powoda były przepisy art. 445 § 1 w zw. z 445 § 2 k.c. oraz art. 415 k.c. Zgodnie z pierwszą z tych podstaw prawnych, w przypadku m.in. pozbawienia wolności, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Stosownie zaś do treści art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, jest obowiązany do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 415 k.c. są więc: zawiniony czyn niedozwolony, szkoda i związek przyczynowy pomiędzy tym czynem z szkodą. Przesłanki te muszą zaistnieć kumulatywnie. Do ich wykazania, stosownie do ogólnych reguł dowodzenia (art. 6 k.c.), zobowiązany jest powód, jako strona, która z wywodzi z tych okoliczności skutki prawne

Zdaniem Sądu, powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanych. Przede wszystkim powód nie udowodnił, że pozwani dopuścili czynu niedozwolonego w postaci podrzucenia mu podczas czynności służbowych wykonywanych z udziałem powoda substancji, których posiadanie jest zabronione, o których mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Powód nie przedstawił bowiem żadnych dowodów wskazujących, że doszło do popełnienia takiego czynu niedozwolonego. Nic w sprawie nie wskazuje, że doszło do podrzucenia powodowi substancji psychotropowych, a tym bardziej nic nie świadczy, że takiego podrzucenia dopuścił się pozwany K. K. albo pozwany J. Ł. (1) lub też, aby uczynili to oni obaj wspólnie. Powód poza swymi twierdzeniami zawartymi w pozwie nie złożył na tę okoliczności żadnych dowodów, stąd też Sąd nie dał im wiary jako gołosłownym, nielogicznym i sprzecznym z zasadami doświadczenia życiowego.

Podkreślić należy, że nawet z zeznań powoda słuchanego w charakterze strony (k. 116-118) nie wynika, aby to właśnie pozwani K. K. i J. Ł. (1) dokonali takiego podrzucenia. Powód wskazał bowiem, że uważa, że mógł to zrobić któryś

z pozwanych, a równie dobrze mógł to zrobić ktoś inny, jakiś inny funkcjonariusz. Podał, że przebywał w KPP w E. przez 72 godziny i nie wie, kto z policjantów sprawdzał jego rzeczy. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że pozwany K. K. przeszukiwał powoda w dniu 29 marca 2017 r. po jego zatrzymaniu, a w okresie późniejszym już nie miał kontaktu z rzeczami powoda. Pozwany J. Ł. (1) zetknął się z tym rzeczami w dniu 01 kwietnia 2017 r. konwojując powoda do Aresztu Śledczego w G.. Poza pozwanymi, kontakt z powodem i jego rzeczami miało także kilku innych funkcjonariuszy policji. Powód nie wyjaśnił, dlaczego akurat pozwanym przypisuje odpowiedzialności za rzekomo popełniony czyn niedozwolony w postaci podrzucenia mu narkotyków. Pozwani czynności z udziałem powoda pełnili w obecności innych funkcjonariuszy policji, których przesłuchiowano w charakterze świadków w postępowaniu karnym i nie zeznali oni nic, co mogłoby świadczyć o podrzuceniu powodowi takich substancji przez pozwanych. Ponadto brak jest logicznego wytłumaczenia, dlaczego to właśnie pozwani mieliby szkodzić powodowi, jako jednemu z licznych zapewne zatrzymanych, narażając się przy tym na odpowiedzialność karną. Tym samym biorąc Sąd uznał, że powód nie wykazał podstawowej przesłanki z kumulatywnie wymaganych warunków odpowiedzialności z art. 415 k.c., tj. czynu niedozwolonego, co czyniło bezprzedmiotowym rozważanie pozostałych przesłanek.

W niniejszej sprawie istotne znaczenie miała też okoliczność, że w pkt II prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 25 stycznia 2018 r. w sprawie sygn. akt II K 648/17, zmienionego częściowo wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 09 października 2018 r., sygn. akt II Ka 287/18, powód A. P. został uznany za winnego tego, że od 29 marca do 1 kwietnia 2017 r. w E. i w G. działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie torebki foliowe z zapięciem strunowym z zawartością białego proszku o łącznej wadze 5,051 grama netto, który w swym składzie zawierał substancję psychotropową w postaci soli amfetaminy ujętej w wykazie środków odurzających z grupy II-P, tj. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i skazał go za ten czyn na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Pozbawienie wolności powoda nie jest więc skutkiem bezprawnego działania pozwanych, lecz skutkiem prawomocnego wyroku wydanego w postępowaniu karnym. Wyrok ten jest wyrokiem skazującym powoda i wiążącym sąd w postępowaniu cywilnym na podstawie art. 11 k.p.c. Moc wiążąca wymienionego wyżej wyroku, na gruncie tej sprawy oznacza, że sąd cywilny był związany w zakresie ustaleń faktycznych wyroku co do popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, nie mógł dokonywać własnych ustaleń, co do okoliczności, którymi był związany, a mógł jedynie dokonać subsumcji wiążących go ustaleń pod odpowiedni przepis prawa cywilnego materialnego.

Wskazać należy, że powołany przepis art. 11 k.p.c. statuuje zasadę związania ustaleniami wyroku karnego ze skutkami erga omnes, co oznacza, że nikt nie może wykazywać, że wyrok skazujący, jako wadliwy, nie wiąże w zakresie swoich ustaleń. Nadto, istota związania polega na wyłączeniu dokonywania w postępowaniu cywilnym ustaleń faktycznych innych niż te, których dokonał sąd w sentencji wyroku skazującego. Okoliczności te nie mogą być przedmiotem postępowania dowodowego ani oceny sądu, a więc nie ma do nich zastosowania zasada swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.). Nie wiążą natomiast ustalenia zawarte w uzasadnieniu wyroku skazującego (por. orzeczenia SN: z dnia 13 września 1949 r., k.r. C 344/49, PiP 1950, z. 5-6, s. 168, z dnia 15 kwietnia 1954 r., II C 1316/53, nie publ. i z dnia 6 marca 1974 r., II CR 46/74, OSP 1975, z. 3, poz. 63).

Sąd cywilny był więc związany ustaleniami sądu karnego, które decydują o wypełnieniu znamion prawomocnie przypisanego powodowi przestępstwa. Strona przedmiotowa występkę z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii sprowadza się do niezgodnego z przepisami tej ustawy posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych, a strona podmiotowa - do winy umyślnej w formie zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego.

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości i nie było kwestionowane, że substancje znalezione przy powodzie w dniu 29 marca 2017 r. i w dniu 01 kwietnia 2017 r. należały do środków odurzających lub substancji psychotropowych, których posiadanie jest zabronione ww. ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii. Znamieniem przestępstwa z ww. przepisu jest też posiadanie. Posiadanie zaś jest to stan faktyczny polegający na sytuacji faktycznej umożliwiającej

posiadającemu władztwo nad rzeczą (możność władania rzeczą). Legalną definicję posiadania określa art. 336 k.c., lecz w prawie karnym pojęcie "posiadanie" funkcjonuje przede wszystkim w znaczeniu potocznym ("mieć"), ze względu na powszechnego adresata norm prawnokarnych. Nie ma więc potrzeby, aby na tle uregulowań prawa karnego potocznie rozumiane pojęcie definiować z punktu widzenia cywilnoprawnych form władania rzeczą (D. W., Pojęcie "posiadania" w prawie karnym, Prok. i Pr. 2000, Nr 2, s. 13).

W związku z powyższym sąd cywilny przyjąć musiał, że to powód z własnej winy (w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym) posiadał szczegółowo opisane w wyroku karnym substancje psychotropowe zabronione przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd nie mógł dokonać oceny, że do posiadania tych substancji przez powoda nie doszło, gdyż znalezione w jego rzeczach materiały nie należały do niego, nie wiedział on o ich istnieniu i znalazły się one w jego rzeczach bez jego winy, gdyż zostały mu podrzucone przez pozwanych. Powyższe twierdzenia powoda stanowiły zresztą także jego linię obrony w postępowaniu karnym i były przez Sąd Rejonowy w Elku, a następnie przez Sąd Okręgowy w Suwałkach weryfikowane i zostały odrzucone.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w wyroku, przy czym wobec pozwanego J. Ł. (1), który nie był obecny na rozprawie i nie złożył odpowiedzi na pozew orzec należało wyrokiem zaocznym (art. 339 i 340 k.p.c.).